

Agermanament amb la Missió del Gujerat

Fa dies que no hem sentit les paraules de Mn. Jaume Travesa, amic nostre de l'Índia. Per això, avui transcriu un fragment d'una (llarga...) carta, que em va escriure el mes de febrer.

És la visió d'un home de Déu, que posat al mig de la pobresa i de la desgràcia, veu les coses d'una manera particular. Respecte a les despeses del Ministeri de Defensa dels Estats Units i a la seva política internacional explica el següent:

«Fa dos o tres dies que el periòdic portava la notícia d'Amèrica que el President dels EE.UU. demanava per a les despeses de defensa, és a dir, per a la preparació de la guerra, 94 bilions de dòlars. Em caigué l'ànima als peus! És un pressupost un 10% més gran que el de l'any passat.

Probablement a Espanya també s'ha publicat aquesta notícia; i probablement també la gent no hi ha donat més que una ullada i un ràpid pensament. La majoria, potser, ni s'hi han fixat, degut a que centren l'atenció només en les Revistes, com la «Hola», la «Semana», etc., que parlen d'artistes i cantants; o només pensen en el futbol i les quínieles. Per a mi aquests 94 bilions de dòlars per a la guerra són la degradació més gran de l'home i de la humanitat. Són el fruit d'una mentalitat egoista i que vol dominar el món. És una disbauxa dels diners que haurien de ser per posar remei a tots els mals de la humanitat. Una part petita d'aquesta quantitat acabaria amb la misèria de tots els països del Tercer Món. Una part encara més petita seria suficient per acabar amb la lepra i amb moltes altres calamitats; i EE.UU. es guanyaria la simpatia de tots aquests països. Has de pensar que tota l'Amèrica Central i la del Sud estan en contra d'aquell país, perquè han abusat del poder del seu dòlar. Àsia tampoc no és massa amiga d'EE.UU., perquè aquests sempre han demanat com a

condició de la seva ajuda algun benefici en el camp de la política internacional. Un dels seus ambaixadors deia que Amèrica donava ajuda sempre que en podia treure quelcom de benefici. I ha estat sempre així. Ara mateix ha venut blat a l'Índia en termes beneficiosos per a ella; l'Índia demanava que li deixessin exportar productes com teixits, electrònica, maquinària..., i els han dit que no, com en altres vegades anteriors. És a dir, miren ben bé que no es puguin desenvolupar, perquè sinó perdrien el seu domini sobre d'ells.

El que m'admira és que el món reaccioni davant el perill de guerra i de suïcidi amb tan poca voluntat i interès; és a dir, que no reaccioni. S'oblida que el món pot ser destruït cinquanta vegades i viu preocupat per petites coses insulses. Sembla que vulguem el suïcidi, com si diguéssim: també hem de morir.

Jo crec que hem de fer tot el possible per aconseguir un nou món. Hem de creure als qui tenen millor visió que nosaltres. El Sant Pare aboga per un món nou on la prosperitat, les terres, haurien de ser més repartides. Ara uns quants van tenint més i els altres menys. S'haurien de parar aquestes despeses immenses de guerra, que no tenen cap finalitat. Hem d'ensenyar a estimar, encara que no n'hem après amb dos mil anys de cristianisme. Hem de començar a ser «bons samaritans»; i no com el «ric Epuló». Tot està ben escrit, però fins ara hem escollit els textos de l'Evangeli que ens han convingut. Ho hem de predicar tot, com Jesucrist ho va fer.

Que Déu ens guï a tots i ens doni llum. I que la doni als que governen el món i es consideren forts i amos, que comencin a estimar a tots els homes del món com a germans.»

MN. JAUME ABRIL

Aclariment

Voldria aclarir un fet que ens va passar a mi i a una amiga en la torra del Tros, i que d'un temps ençà és causa de rumors mal fundats per tot Sta. Eulàlia.

Era dijous, dia 13 de març. Jo i una companya anàvem a buscar mel a can Lluch. Ella, una noia que no és del nostre poble, busca feina. En ésser davant la torra que té per nom «el Tros», prop de can Barló, li vaig dir que potser allí li donarien feina a netejar. En veure algunes finestres i una porta ajustada (la de la cuina) vàrem cridar perquè ens sentissin: Senyora!, senyora!, i mentre empenyíem la porta, es va posar a tocar una forta sirena. Nosaltres, sorpreses i a la vegada espantades, vàrem marxar corrents. Un xic enllà ens vàrem creuar amb uns paletes que ens preguntaren si havíem estat nosaltres les que havíem fet tocar la sirena. Nosaltres, encara esglaiades i sense saber massa el què havia passat, vàrem respondre que no.

Després vàrem pensar que havíem respost malament i que podria, segurament, portar-nos embolics en cas de no dir la veritat. De seguida vàrem anar a l'Ajuntament a aclarir el que havia realment passat.

L'endemà i els dies següents, han corregut veus i falses versions per Sta. Eulàlia, dient que els paletes ens havien trobat robant a dins la torra, o bé que els nostres esposos ens havien tancat a dins, etc., etc.... Tot això és fals. Ja que, com he dit abans, la nostra idea era la de buscar feina per la meua amiga. Agraïrem que aquestes ratlles fossin motiu d'aclariment d'aquests rumors sense fonament i que per tant no fóssim motiu de comentaris que ens afecten molt i que fa que algú et miri de reüll. Gràcies.

Maria Antònia Sala

Ferreteria

Menaje

Transportes

CON GRUA Y VOLQUETE

P O M A

Le ofrece sus servicios, y pone a su disposición un extenso y variado surtido de todo lo referente a Ferreteria y Menaje.

Ctra. de San Feliu (El Rieral)

Teléfono 24

SANTA EULALIA DE RONSANA